

DIALOG DIREKT #43

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Hösten är på väg in i vinter. Vi har fortfarande lite löv kvar i träden så det är inte slutkrattat. Tidigare i höst gjorde vi ett rejält ingrepp i trädgården och installerade jordvärme och en värmepump. Nu är det markens värme som värmer huset i stället för olja. Blir det en rejäl vinter får systemet visa vad det går för.

Vi har väl alla nu gjort våra val till riksdag, kommun och kyrkofullmäktige (här i Göteborg saknar vi landsting) och snart är det dags att säga ja eller nej till Europa.

I detta perspektiv av beslut kan det passa bra att börja med ett brev från Karin Moberger. Hon har gått igenom gamla anteckningar som kan ge ny aktualitet åt de absoluta normerna.

Om de absoluta kraven: Att ha dem som riktmärken är en väg till frihet, att finna en kompass när du irrar i dimma.

Kärlek: "Att älska människor, att älska även dem som du inte tycker om eller som sårat eller skadat dig eller ditt land, är en av de främsta källorna till energi. Kärlek är en oerhörd källa till ork. Men den regnar inte ner på dig, du måste besluta." (Paul Campbell)

Men vad är kärlek? Två svar bland många:

"Inte i första hand varma känslor utan att verkligen vilja den andra människan väl. Att inte låta vad jag gör bestämmas av vad en annan gör mot mig utan av vad jag i mitt hjärta är ansvarig för inför Gud. Det gör mig till en fri människa."

"Kärlek kommer genom att jag ser den andra människan som kallad av Gud likaväl som jag själv är det."

Osjälviskhet: Det är lätt att främst associera till hjälpsamhet. Men en psykolog på en kurs för vårdpersonal lärde mig mycket: "En professionell hållning i vården innebär att möta patientens behov och inte mina egna." Många som jag citerat det för har genast bejakat det och inte bara för vård utan i alla sammanhang där jag är ansvarig för andra, ja i allt umgänge med andra. Att det finns relationer där jag får mina egna behov mötta är en annan sak.

Renhet: "Ett liv där det bara gäller att ge och inte ha krav på någonting, antingen det gäller uppskatt-

ning, bekvämlighet, sex, position eller vad det är för frestelser vi brottas med." (Campbell).

Ärlighet: "Förtroendet för en person står i direkt relation till hans verkliga motiv, och de kan inte döljas länge. Tillit och moralisk integritet är dyrbara tillgångar och de är lätt förlösade och svåra att återvinna."

Luther: "Detta livet är inte hälsa utan tillfrisknande

inte vila utan övning

Vi är det ännu inte men vi blir det

Det har ännu inte gjorts eller skett, men det är i gång.

Det är ännu inte målet men det är vägen."

Ord som ofta varit mig till hjälp, när jag sett tillbaka på det myckna som jag gjort fel i livet.

Karin Moberger.

Jag fick en ingivelse att be Sture Rengfelt om en serie bibelstudier, som skulle ha som tema detta med jäkt och stress. Jag känner mig oftast drabbad, och kanske någon annan också vill ta åt sig. Här kommer den första.

Redaktören tycker att lite bibelstudium kunde vara på sin plats i DD. Jag måste hålla med honom, eftersom Frank Buchman hade samma arbetssätt som Jesus. D v s han levde sitt eget budskap, samlade omkring sig lärjungar, umgicks med människor och använde situationer som uppstod för att inpränta budskapet. Det blev minnesbilder som stannade kvar och som sedan berättades från människa till människa. En del kom i tryck och bildade en hel litteratur, då som nu.

Nya testamentet har ju aldrig avslutats. Apostlagärningarna fortsätter hela tiden, ibland kanske under rubriken "Nyheter om Moralisk upprustning" eller Dialog Direkt".

Jesus var ju som en vanlig människa, till det yttre en olärd timmermansson. Han fick många vänner men också många motståndare. Bland de nära vännerna, som han ofta besökte och ibland övernattade hos, minns vi syskonen Marta, Maria och Lasaros, som bodde i en jerusalemsförort. Marta var praktiskt lagd, brukade stå för förplägnaden när Jesus och hans lag tog in hos dem.

Vi minns episoden, när Maria en gång satt

som klistrad framför Jesus när han talade, utan att hjälpa systemen med alla göromålen. I köket kan vi tänka oss att rodnaden och irritationen steg hos Marta, tills sinnet rann över och det var Jesus som fick ta stöten. Ingen vet om Mästaren hade förutsett detta och väntade på tillfället. I varje fall blev resultatet en av dessa oförglömliga sanningar om livet, som Nya testamentet är fullt av. Vad som hände kan du läsa om i Lukas 10:38-42.

Vad det handlar om är **prioritering**, det som är så svårt och som vi dagligen ställs inför, i smått som i stort. Hela vår genommekaniserade kultur med dess snart sagt obegränsade möjligheter kräver ständiga prioriteringar.

Vad ska vi välja? Och hur ska vi välja?

Vad har vi råd med? Hur ska vi hinna?

Vad ska gå före? Vilket är viktigast?

Vad måste vi offra och avstå ifrån?

Ska Estonia bärgas eller inte?

Osv i det oändliga.

Vi som har mött Moralisk upprustning sitter faktiskt inne med svaret. Jesus gav oss det och Frank Buchman levde det. Varför bekymra sig om allt som måste göras när det bara är en sak som behövs: att bli stilla och lyssna till den inre rösten, där Han som lever ibland oss och inom oss talar till oss. Han har svaret. Han är svaret. Gud har en plan. "Varför avgör ni inte själva vad som är rätt?" är ett annat Jesusord. Eller som det står i den gamla översättningen: "Varför låten I icke edert eget inre döma om vad rätt är?" (Luk 12:57) Ett budskap för vår tid, inte sant!

Inte vet jag vilken "ledning" Marta hade fått, om hon blivit stilla ett tag i stället för att ge utlopp åt sin irritation. Kanske att låta maten vänta ett tag. Eller be någon annan hjälpa till. Alla lärjungarna var ju där, och Lasaros! Tiden var väl inte mogen för att få männen att hjälpa till i köket. Men alla möjligheter står ju öppna för den som vill lyssna.

Sture Rengfelt

Tankar om Alnäs

Är befintliga byggnader utnyttjade maximalt?

Under åren har vi i biblioteket haft lagmöten, föredrag, samtalsgrupper, konserter, utställningar, läst teaterpjäser och framfört teaterpjäser.

Man talar om att skapa ett kulturcenter. Är det inte det redan? Vi har tidigare också haft teaterpjäser i ateljen, precis som den står.

Om man skall bygga om ateljen till teater, behöver teatermänniskor förplikta sej till att ta ansvar lång tid framöver. Att bygga om ateljen för att ha den som träningslokal inför Caux känns fel.

Inga Stina Rönnlund.

Slutligen kommer här ett brev från Greta Widen, resultatet av en utmaning som jag gett henne och sedan glömt bort.

Jag vill gärna anknyta till ett par artiklar i senaste DD som talar om moral och etik. Tycker Schweizercitatet är skrämmande: att skilja på enskild och samhälllig etik. Tror att det är just där vi kammat noll. Den enskildes höga etik har ej lyckats lyfta samhällets moral. Det blir en svår kamp för dem som lyckats bevara sin höga etik-standard att ge ut sin kunskap och lyfta dem som dragits ner av den rådande samhällsandan. Icke-våld, moral, etik är en hel vetenskap som vi borde försöka få lära och försöka förstå innebörden av vid mycket tidig ålder, så att moralen finns i oss som självklarheter. Därtill behövs rätta gener och rätt omgivning. Själva kan jag bara be för att Kärlek och Sanning ska bli mer än visioner i världen.

Är så glad att en ung släkting, som är psykolog, har bildat en förening för kollegor som är villiga att arbeta för etik inom sitt yrke. Tänk om det finns vilja och mod att bilda sådana grupper på andra områden, på andra platser, i skolan, kommunen, i riksdagen. Detta är tankar som jag vill be för att någon hittar ett lämpligt tillfälle att föra till handling.

Min rullstol fyller fyra år i november och allt som varit omkring detta har under många år förhindrat mig att komma till möten och träffar och är därför djupt tacksam för allt utifrån som ger inspiration och förtar känslan av utanförskap. Är själv ständigt med er alla goda MRA-arbetare i tankar och förböner.

Greta Widen

Andligt liv och meditation -II

För att vi skall hålla oss vid liv andligen måste vår tro ständigt förnyas. Vi är som lotsar på ångare i dimma, som stirrar in i dysterheten framför, som lyssnar efter ljud av andra skepp, och vi kan bara nå hamnen om vi förblir skärpta. Det andliga livet är sålunda främst en fråga om att hålla sig vaken. Vi får inte tappa känsligheten för andlig inspiration. Vi måste alltid kunna reagera på den minsta varning som talar såsom en gömd instinkt i djupet av en själ som är andligen levande.

Thomas Merton

Anteo